

М.Таўбэ

Агітатар

малюнак

Міколка Жук з малых гадоў выказваў агітатарскія здольнасці. Яшчэ калі ў нас палякі былі, Міколка ўмеў лоўка крыкнуць: “Далоў палякаў”, або: “Хутка чырвоныя прыйдуць”. Высуне язык якому-небудзь златапагоньніку, і пакуль той, як ашпараны гэтай сьмеласьцю, ачухаецца, Міколка зьнікаў... А цяпер Міколка лічыць сябе ўжо й вялікім агітатарам. Нядаўна на зборы атраду правадыр сказаў:

— Трэба працаваць у сям’і. Трэба праводзіць агітацыю.

Гэтыя словы доўга абмяркоўваў Міколка і цвёрда парашыў праводзіць агітацыю ў сваёй сям’і.

Агітацыя пачалася ўвечары, калі бацькі селі вячэраць.

Міколка тады пачаў:

— Таварышы, тата і мама! Вы яшчэ цёмныя элементы. Вы яшчэ верыце ў бога, якога ніколі не было... Вы не чытаеце газэт і г.д.

Агітаваў Міколка доўга, але агітацыя добра ня скончылася. Міколку здорава адлупцаваў за гэта бацька.

Усю ноч Міколка думаў: “Чаму гэта агітацыя так дрэнна скончылася?” У школе да яго падышоў таварыш, таксама піянэр, Ядавiцкі Міколка, і першым чынам запытаўся:

— Як агітацыя?

— І не гавары. Ня толькі адлупцавалі, а яшчэ ў атрад не дазволілі больш хадзіць... Цёмныя элементы, што казаць!..

На другім сходзе першым чынам зьвярнуўся Міколка да правадыра:

— Як гэта так?! Мы агітуем, а нас лупцюць.

— Не зразумелі вы мяне. Тут трэба падыходзіць лоўка... Гаварыць бацьком, што вы робіце ў атрадзе, чытаць кнігі і г.д.

Доўга гаварыў правадыр. І доўга яго слухалі піянэры.

У Міколкі цяпер ёсьць дасягненьні ў працы ў сям’і. Яго бацька выпісвае газэты, чытае іх. Матка вучыцца ў Міколкі пісаць і цікавіцца працай у жаночым аддзеле... Дасягненьні маленькія, але для Міколкі яны вялікія. Калі нікога ў хаце няма, то Міколка пагражае кулаком у куток, дзе вісяць абразы, і гаворыць:

— Пачакайце трошкі, скоро й вас ня будзе!

Агітатарам Міколка гэтак і застаўся, толькі ён цяпер агітатар з падыходам.

(Беларускі піянэр, 1926, №2)